

จัดชุดส่วนตัว

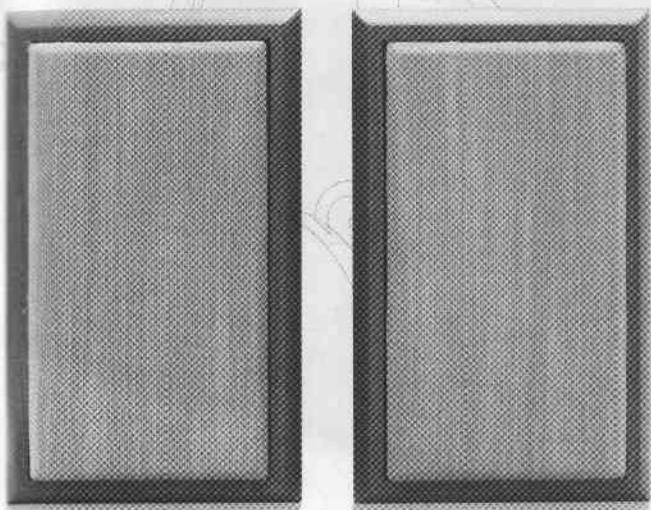
(IT vs. EGO)

เคยไหมครับที่ได้ฟังเครื่องเสียงบางตัวแล้วรู้สึกว่าจะเสียงดี แต่บังเอิญเป็นเครื่องที่มียี่ห้อประหลาด แถมราคาไม่แพง เราก็เลยไม่มั่นใจว่ามันจะดีพอหรือไม่ ยิ่งบวกกับเรื่องการรับประกันหลังการขายแล้ว จึงทำให้ลังเลไปกันใหญ่ อีกประการหนึ่งซึ่งเป็นเหตุผลในการเลือกเครื่องเสียงของบางท่าน คือต้องเป็นเครื่องที่เขินหน้าซुตาให้กับผู้ที่เป็นเจ้าของ ชนิดที่แขกไปใครมาจะต้องเปิดปากชมว่าเจ้าของเครื่องเป็นผู้มีรสนิยมดี แถมเมื่อทราบราคาของเครื่องแล้วมีอาการ "อ้อโฮ"...หรือซัดปาก ทำตาโต...ผู้ที่เป็นเจ้าของจะยิ่งเป็นปลื้ม!!! ของแบบนี้ว่ากันไม่ได้นะครับ...อ้อรู้ใครอู้รู้มันอยู่แล้ว อะไรที่เป็นความสุขโดยไม่ทำให้คนอื่นต้องเดือดร้อนนะทำไปเถิดครับท่าน

พอมีชุดเครื่องเสียงที่เอาไว้โชว์ (นานๆจะเปิดฟังกันซักที) ราคาแพงจัดๆ เป็นการตอบสนอง Ego แล้ว หลากๆคนจะมีชุด "จริง" เอาไว้ฟังในชีวิตประจำวันเพื่อตอบสนอง IT หรือตัวตนที่แท้จริง ชุด "จริง" ดังกล่าวอาจจะมีบุคลิกเสียงที่แตกต่างไปจากชุด "ออกงาน" ชนิดหน้ามือหลังมือเลยก็ได้ ไม่ใช่เรื่องแปลกเพราะ Ego

ของคุณอาจจะเป็นรสนิยมวิไล ใช้รถยนต์ยุโรปราคาเป็นสิบล้าน ผูกเนคไทเส้นละ 6 พันบาท เข็มขัดราคาหมื่นห้า รองเท้าสองหมื่น นาฬิกาปาเด็ก ฟลิปส์ เรือนละล้านสาม ทานอาหารต้องระดับโรงแรมทุกมื้อ นั่งเครื่องบินต้องชั้นธุรกิจหรือเฟิร์สเทานั้น แต่ IT อาจจะเป็นคนที่พูดจาหยาบค้าย ชอบดูถูกคนอื่น ยกตนข่มท่าน มารยาทบนโต๊ะอาหารแย่มาก คบคนพาล เทียวเตรึ่ในสถานที่ที่ใครเจอเวลาอยู่ลับตาคนแล้วเลื้อยผ้าหูดรุ่ม กระหมัดกระหม่อมหรือเซียมสุด ซัดกับคนใกล้ซัด ซึ่งไม่ใช่เรื่องแปลกอะไรอีกเช่นกัน ผู้ที่ศึกษาวิชาเกี่ยวกับพฤติกรรมศาสตร์มาบ้างจะเข้าใจดีว่า ความจริงมันเป็นอย่างนี้

ชุดเครื่องเสียงเพื่อ Ego จะเป็นอะไร ผมไม่จำเป็นต้องมาบอกกล่าวเล่าขานกันอีก เพราะในนิตยสารเครื่องเสียงทุกเล่มทั้งไทย-เทศ โดยเฉพาะ The Absolute Sound นี้ หลังๆเครื่องที่นำมาทดสอบล้วนแล้วแต่มีราคาที่ไม่แพงระยับ ชนิดที่คนจนไม่กล้าฝัน นักทดสอบเครื่องเสียงที่ทำการรีวิวเครื่อง + ลำโพงแพงๆ ก็พลอย

เริ่มจากต้นทาง (Source) ผมเลือกใช้แผ่นเสียง เพื่อให้ได้ความคลาสสิกสุดๆ และเพื่อกดงบประมาณให้ต่ำที่สุด ผมได้ซื้อเครื่อง Garrad รุ่น SP 25 MK II อายุอายุนามราว 30 ปี สภาพ 90% เล่นสปีด 45 และ 78 ได้ ระบบอโตเมติกทุกฟังก์ชัน ตอนที่ซื้อมาสภาพของสายท้ายอาร์มและสายไฟรวมทั้งหัวแจ็ค RCA เก่าจนไม่ค่อยน่าไวใจแล้ว จึงทำการเปลี่ยนเป็นสายขั้วญใจคนยี่ห้อ "Canare" ราคาเมตรละ 80 บาท สายไฟเข้าเครื่องใช้สายเหลือเก็บที่มีอยู่ในบ้านนั่นแหละครับ ส่วนหัวแจ็ค RCA ใช้ของบ้านหม้อเกรดดี ราคาคู่ละ 240 บาท ติดหัวเข็ม Audio Technica MM หัวเหลือราคา 1,500 บาท เบ็ดเสร็จหมดเงินไปกับ Turntable ตัวนี้ 3,500 บาทครับ!...ไม่ได้ตกเลขศูนย์ สามพันห้าร้อยบาทคุณจะได้เครื่องระดับเริ่มต้นที่รับรองว่าทำขิ้นเสียงของเครื่องเล่นซีดีระดับสองหมื่นบาทได้สบาย

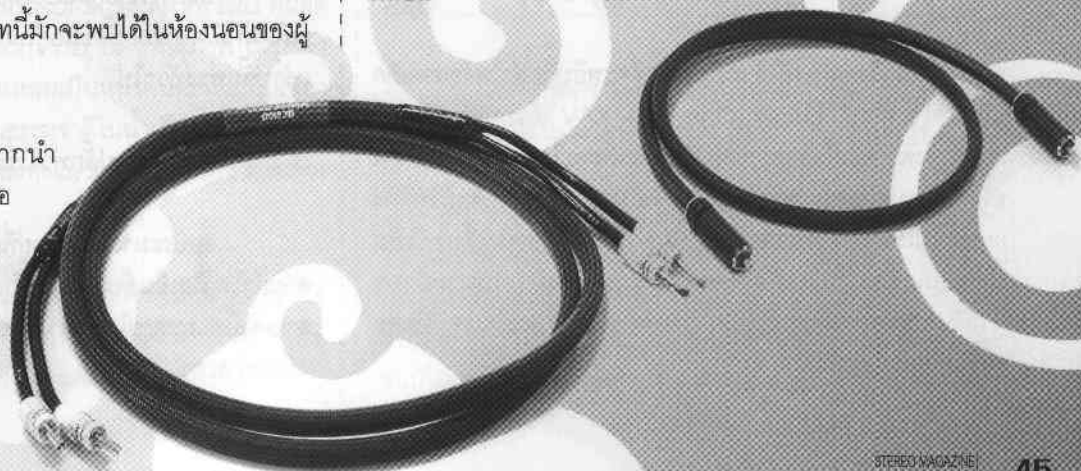
Phono Stage เมื่อพิจารณาถึงเงื่อนไขว่าต้อง "ดีและถูกสตางค์" ด้วยแล้ว ตัวเลือกจึงตกอยู่กับ Phono ไทยทำ ซึ่งใครๆ มักจะนึกถึงเฉพาะสินค้าของ TS. Audio รุ่น PH 1 คราวนี้ผมเลยขอเปลี่ยนบรรยากาศไปใช้ของ "ช่างสมบัติ" หรือคุณอดุลวิทย์ พันธุ์วิเศษ Phono ตัวนี้ภาคขยายเป็นทรานซิสเตอร์ แต่ภาคสุดท้ายมีหลอดสูญญากาศเบอร์ 6 DJ 8 เป็น Buffer ก่อนปล่อยออก ข้อดีคือแบ็คกราวนด์เงียบสนิท ไม่มีเสียงฮัมหรือจี้เล็ดรอดออกมาเวลาที่ไม่มียลสัญญาณป้อนเข้า นอกจากนั้นยังปรับ Gain Output ได้ด้วยสวิทช์ลูกบิดท้ายเครื่อง สนนราคาประมาณ 4,000 บาท สอบถามรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่ 0-2848-9502

มาถึงภาคขยาย เนื่องจากว่าประหยัดกับต้นทางมาพอสมควรแล้ว ผมเลือกใช้ปริเพาเวอร์แอมป์ขนาดเล็ก เพื่อให้ได้คุณภาพเสียงเต็มที่ ปริแอมป์ที่นำมาเข้าชุดเป็นฝีมือช่างสมบัติอีกนั่นแหละครับ มันเป็นปริพลอดเบอร์ 12AX7 ที่มีปุ่มวอลลุ่มแยกซ้ายและขวา ไม่มี Balance และ Selector เพื่อทางเดินสัญญาณที่ชั้นที่สุด บริสุทธิ์ที่สุด ตัวเครื่องมีขนาดเล็กไม่เปลืองเนื้อที่จัดวาง ความพิเศษของปริแอมป์ตัวนี้อยู่ที่มันปรับ Output Gain ได้ ด้วยการหมุนลูกบิดท้ายเครื่อง ทำให้หมดปัญหาความไม่ Match กับเพาเวอร์แอมป์อย่างสิ้นเชิง สนนราคาอยู่ที่ประมาณ 4 พันบาท มีทอน

ได้หน้าได้ตาไปด้วยว่า ข้าพเจ้านี้ระดับเทพแล้ว ยิ่งชุดไหนราคาแพงๆ จะสังเกตว่ามีการสร้างสรรค์ค่าเก๋ๆ มายกย่องสรรเสริญกันยกใหญ่เลยครับ เขาเป็นว่าคุณจะไม่เคยอ่านบทความของใครที่ตำหนิเครื่องเสียงราคาแพงๆ ก็แล้วกัน จะเป็นเพราะเกรงในราคาหรือไม่มั่นใจในหูของตัวเองก็ไม่อาจทราบได้ แต่ผมขอยืนยันว่ามีเครื่องแพงๆ ที่เสียงไม่ได้อยู่หมัดไป!!!...

ชุดเครื่องเสียงเพื่อตอบสนอง IT หรืออัตราหรือตัวตนที่แท้จริงนั้นจะเป็นคนละเรื่องนะครับ ชุดประเภทนี้ส่วนใหญ่เป็นพวกเล่นง่าย สะดวก ทน ไม้ซีฟอง ไม่จุกจิก หน้าตาพอดูได้ ราคาสำคัญน้อยกว่าคุณภาพเสียง ฟังได้นานๆ โดยไม่เครียด ไม่ล้าหู บางคนนึกถึงเครื่องเสียงระบบอนาล็อกในยุคอดีต ที่ถึงแม้หุ้มจะลงไม่ลึกสุดใจ แหลมจะขึ้นไม่สูงจนเพดาน โดนามีคจะกตุ้ไว้บ้าง แต่ช่วงที่มันทำงานนี้เพราะเพราะพริ้งเหลือเกิน ฟังแล้วมีเสน่ห์เชิญชวนให้ฟังต่อไปนานๆ จะเล่นแผ่นแนวไหนก็ฟังได้ไม่น่าเกลียด สถานที่ถึงสถิติของชุดเครื่องเสียงประเภทนี้มักจะได้พบได้ในห้องนอนของผู้ที่เป็นเจ้าของ ไม่ใช่ห้องรับแขก

บทความตอนนี้ผมอยากนำเสนอแนวความคิดในการจัดชุดเพื่อสนอง IT ชะบ้าง โดยมีเงื่อนไขว่า "ราคาต้องถูกดี ดนตรีต้องไพเราะ" (ไม่ใช่อาหารดี ดนตรีไพเราะเหมือนท่าน รมว.ต่างประเทศนะครับ)

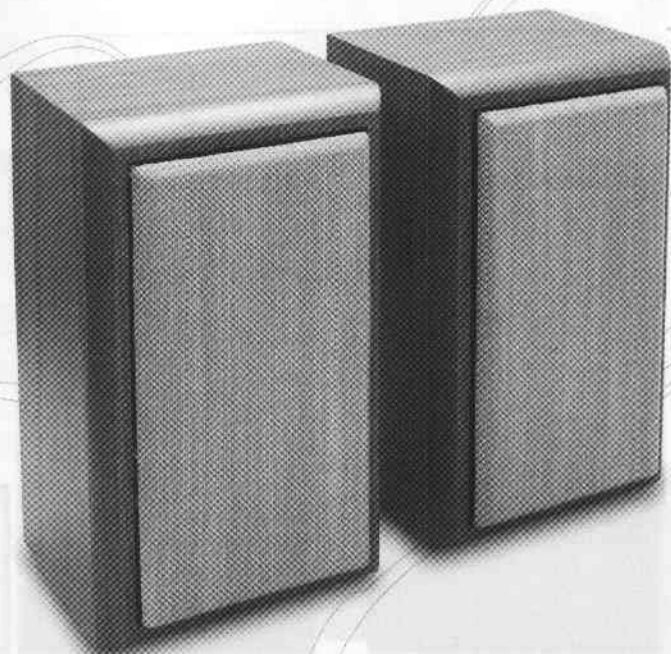

มาถึงเพาเวอร์แอมป์ เนื่องจากผมเจตนาที่จะจัดชุดเครื่องเสียงที่ฟังได้ฟังดี ไม่ต้องเซ็ทหรือมีห้องฟังกันเป็นจริงเป็นจัง แต่ก็ต้องตอบสนองแนวเพลงได้ทุกแนว ตั้งแต่ร็อค ป๊อป แจ๊ซ คลาสสิก ฮิปฮอป ฯลฯ ดังนั้นจึงต้องใช้แอมป์ที่ตอบสนองไดนามิก ได้กว้างๆและมีแคมบิ้งแพคเตอร์ค่อนข้างดี ภายได้เงื่อนไขที่ราคา ต้องไม่โหดจนเกินไป เขาเป็นว่าอยู่ในพิกัดราคาหนึ่งหมื่นบาทบวก ลบนิดหน่อย พอดี Discovery HiFi ส่งเพาเวอร์แอมป์ Pop Pulse T-Amp 150 รุ่นล่าสุดที่ได้รับการปรับปรุงให้เสียงดีกว่ารุ่นเก่า จึงนำมาเข้าชุด T-Amp 150 มีขนาดเล็กกว่าปรี่แอมป์เสียอีก

การออกแบบแอมป์ในแบบคลาสสิกที่ให้เสียงดีต้องอาศัยเคล็ดลับสำคัญหลายประการ ที่สำคัญมากคือการออกแบบสายวงจร และการเลือกใช้อุปกรณ์ที่มีคุณภาพสูง ซึ่ง Pop Pulse ได้บรรลุวัตถุประสงค์ทั้งสองอย่างพร้อมมูล โดยแผงวงจรถูกออกแบบมาอย่างพิถีพิถันเพื่อลดการรบกวนทางความถี่สูง ส่วนอุปกรณ์ที่เลือกใช้มีคุณภาพสูงมาก จนกระทั่งคุณไม่จำเป็นต้องแตะต้องอุปกรณ์ภายในใดๆเพื่อการอัปเดตอีกต่อไป เพราะ Pop Pulse T-Amp 150 คือเครื่องเสียงรุ่นที่อัปเดตมาเรียบร้อยแล้วจากโรงงานนั่นเอง ตัวอย่างเช่น ภาคจ่ายไฟใช้หม้อแปลงทอรอยด์ขนาดใหญ่ แกนกลางหล่อเรซินเพื่อลดการสั่นสะเทือน คุะแปซิเตอร์ในภาคจ่ายไฟเป็นแบบไบโพลาร์ชนิดพิเศษ คุะแปซิเตอร์ในภาคอินพุทเป็น Elna BP/Op-amp ในภาคปรี่เปลี่ยนใช้ LM4562 จาก National Semiconductors เป็นต้น

แผงหน้าของ Pop Pulse T-Amp 150 เป็นอลูมิเนียมมีส่วนตัวถึงเป็นเหล็กพับสีดำ ทำให้ดูสวยงามและบึกบึนไปในตัว ประสิทธิภาพที่สูงกว่า 90% ทำให้สามารถเปิดเครื่องได้ทั้งวันตลอดเวลา โดยที่แทบไม่เกิดความร้อนใดๆในเครื่องเลย แอมป์ตัวนี้ตอบสนองแบนด์วิดธ์ได้กว้างถึง 100 kHz และทำงานที่ Sampling Rate สูงกว่า 600 kHz กำลังขับ 70 วัตต์ต่อข้าง บุคลิกเสียงมีพลังกำลังไดนามิก แต่เนื้อเสียงอบอุ่น นุ่มนวล ไม่กระชอกโศกฮาก เข้ากันได้ดีกับอุปกรณ์ชิ้นอื่นๆ ราคาตัวหนึ่งหมื่นบาทเศษๆ

มาถึงลำโพงที่ใช้ ผมไม่ลังเลที่จะหยิบยืมลำโพงขนาดเล็กชนิดวางขาตั้งรุ่น Klassix One ของ XAV ด้วยบุคลิกเสียงที่อบอุ่น ฟังสบายแต่ไม่ขาดรายละเอียด จังหวะจะโคนดี เวทีเสียงกว้างขวาง อิมเมจหลุดลุ่ย ความต่อเนื่องลื่นไหลเป็นที่หนึ่ง จะมีข้อติติงอยู่บ้างในเรื่องของปริมาณเสียงกลางต่ำที่น้อยไปอยู่นิดเดียว นี่เป็นลำโพงเล็กที่ลงตัวมากที่สุดตัวหนึ่งที่ผมเคยฟังมา เหมาะมากๆ สำหรับกรฟังในห้องขนาดเล็ก ราคาตัว 19,500 บาท ติดต่อออดิโอ คอนซัลแตนท์

สายสัญญาณระหว่างไฟโนไปเข้าปรี่แอมป์ใช้ Audioquest รุ่น King Cobra ตัวนำสัญญาณทองแดง PSC+ ผิวเรียบมากเป็นพิเศษ บุคลิกเรียบร้อย ไร้ลากเสียง ไดนามิกกว้างขวาง เบสส์กระชับ น้ำหนักปานกลาง ส่วนเส้นที่ออกจากปรี่แอมป์ไปเข้าเพาเวอร์แอมป์นั้นผมจงใจเลือก Audio Plus รุ่น Cantus ลักษณะภายนอกของสายเป็นทรงห้าเหลี่ยมสีดำ หัวแจ็ค RCA ชนิดล็อกได้ สายรุ่นนี้จุดเด่นอยู่ที่ Mid Bass ฟังแล้วคล้ายๆยก Loudness ไว้แหลมสดใสไม่จืดกร้าว ช่วยเติมสีสันให้กับน้ำเสียงโดยรวมของชุดได้อย่างลงตัวพอดี

สายลำโพง Audio Plus SEC 850 2F / BB สตีลเสียดึง แพลตตีเรียบไม่หือหาว จืดจืด ฟังได้ดีกับชุดเครื่องเสียงทุกชุด

สายไฟ AC เข้าเพาเวอร์แอมป์ XAC # 2 หัว Hubbel 20A ทำยชู้ตเตอร์

ปลั๊กฟวง 3 Receptacle ของออดิโอ คอนซัลแตนท์ รุ่นใหม่ที่มี X-Filter บิลอินอยู่ในกล่องช่วยกรองกระแสไฟฟ้าได้เร็วกว่าปลั๊กฟวงทั่วไป

สายไฟเข้าปลั๊กฟวงใช้สายแถมสีดำ หน้าตัดปานกลาง

งบประมาณทั้งชุดอยู่ที่ประมาณ 56,500 บาท ถูกกว่าราคาสายลำโพงไฮเอนด์บางยี่ห้อเสียอีก และถ้ายอมลดคุณภาพของสายเคเบิลและสายไฟลงมาใช้ของธรรมดา จะประหยัดลงไปได้อีกหมื่นกว่าบาท

เสียงเป็นอย่างไร

อย่าให้ภาพที่เห็น...มาลวงตา...เห็นชุดเล็กๆขนาดนี้ อย่าลืมว่าคุณกำลังเล่นปริ๊เพาเวอร์ที่มีกำลังขับเกือบร้อยวัตต์ กับลำโพงที่มีศักยภาพสูงไม่แพ้หือไหนๆในระดับราคา 3 หมื่นบาท ผมเริ่มทดสอบด้วยเพลงร้องแนวสแตนดาร์ดแจ๊ซ Holly Cole Trio เสียงกลางอิมเข้ม มีมวลหนาแน่น ต่อเนื่องไปทางเสียงสูงได้อย่างราบเรียบ เสียงสูงตอนบนๆมีซึ่ดซ้าดบ้าง เนื่องจากมาสเตอร์บันทึกมาอย่างนี้ (เน้นเสียง "ซ" หรือ "ส" ลมรอดโรฟัน) ดับเบิ้ลเบสส์ดังตัวได้ปริมาณสะใจ แบ็คกราวนด์เจียบสงบไม่มีเสียงฮัมหรือจี้ คงมีแต่เสียงฮีสเล็กน้อยที่จัดว่าเบามากแล้วสำหรับเสียงจากเครื่องเล่นแผ่นเสียง

ลองกลับไปฟัง Clair Marlo แผ่นเสียงสังกัด Cisco สเกลเสียงลดขนาดลงมาจากที่เคยฟังกับชุดเครื่องเสียงประจำห้องฟังเล็กน้อย รวมทั้งจังหวะที่ฟังออกว่าช้ากว่าเดิม โชคไม่ดีที่เครื่องเล่นแผ่นเสียงปรับ Pitch ไม่ได้ จึงต้องฟัง Let it go ในลักษณะที่เนิบๆ อย่างไรก็ตามไดนามิกยังคงดีอยู่ครับ ไม่ได้เสียขบวนตามไปด้วย เสียงแหลมตอนบนหรือหางเสียงยังลากไปได้ไม่ยาวไกล ไรลออฟเร็วไปนิด

คราวนี้ผมลองเล่นแผ่น Shakatak ชุด Night Bird ที่ผลิตในญี่ปุ่น จังหวะ ท่วงทำนอง Fusion Jazz มีความสุภาพ ไม่รุกเร้ามาก มีความผ่อนคลาย ย่านเสียงแหลมเป็นหนึ่งคนละม้วนกับเสียงของซิติลเยย กล่าวคือมันมีความเป็นธรรมชาติในน้ำเสียง หวาน มีมวลและไดนามิกที่แปรเปลี่ยน สวิงขึ้นลงทั้งแผ่วเบาและรุนแรง ค่อนข้างครบถ้วนในประเด็นนี้

แผ่น The Weavers ชุดแสดงสดที่คาร์เนกีฮอลล์ สังกัด Analogue Production สามารถถ่ายทอดภาพจำลองเวทีเสียงได้ไม่แพ้ชุดใหญ่ มิติด้านลึก จัดระดับขึ้นดนตรีเรียงกันลงไปได้ไกลเกินราคา

นอกจากรายชื่อแผ่นเสียงที่ยกไว้ข้างต้นแล้ว ผมได้มีโอกาสลองกับแผ่นสารพัดชนิด ทั้งไทย จีน ฝรั่งเศส ญี่ปุ่น อินเดีย บางแผ่นโดยเฉพาะแนวอดิโอฟายล์ มักจะบันทึกมาเบากว่าแผ่นทั่วไป ตรงประเด็นนี้การปรับเกนขยายที่หลังเครื่อง Phono และปริแอมป์ จะช่วยได้มาก ซึ่งไม่ว่าจะเร่งจนดังขนาดไหนก็จะได้ยินเสียงรบกวนใดๆให้รำคาญหูเป็นอันขาด นับว่าการออกแบบทำได้เข้าขั้นครับ

ชุดเครื่องเสียงชุดนี้ไม่ชอบเพลงคลาสสิคแรงๆ ที่กระแทกกระทั้นมาก หรือประเภทที่มีเบสส์ลึกรัวออกมาถี่ๆ เหตุผลไม่ใช่แอมป์ตามเก็บไม่ทัน แต่เป็นเพราะข้อจำกัดในตัวเทิร์นเทเบิลและหัวเข็มมากกว่า หากเปลี่ยนเป็น Rega P3 หรือ Project Debut III จะฟังเพลงได้หลากหลายมากขึ้น

สรุป

การจัดชุดครั้งนี้เพื่อเป็นแนวทางสำหรับท่านผู้อ่านที่ชอบเสียงในลักษณะนิ่มนวลฟังสบายๆ เรื่อยๆ อ่อนหวาน รื่นหู ไม่ตื่นเต้นเร้าใจเกินไป ช่วงเสียงกลางมีความกลมกลืน เสียงแหลมปลอดโปร่ง เหมาะมากสำหรับ Music Lover หรือจะเป็นชุดเครื่องเสียงที่อยู่ในห้องเล็กๆ อย่างห้องนอนหรือห้องทำงานก็ดี ท่านผู้อ่านที่เริ่มสนใจจะเล่นแผ่นเสียงควรเริ่มต้นจากเครื่องระบบออดิโอเมติกมือสองราคาเบาๆไปก่อน จนกระทั่งแน่ใจว่ารักชอบทางนี้จริงแล้วค่อยขยับไปเล่นของแพง เพราะแผ่นเสียงนั้นจะดูแพงกว่า CD มาก

